

ජ්විතයට සුබ - සහති - සැනසුම ගෙනදෙන මංගල කරුණු මංගල සුත්‍රය

වසර 45ක බුද්ධ ජ්විතය තුළ හාගාවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කළ සියලු අනුගාසනා සත්වයන්ගේ සතුට සැනසුම ඉලක්ක කොට පවතී. බුදුරජාණන් වහන්සේගේ අනුගාසනා ඩුදෙක් පරලොව සුගතිය හෝ විමුක්තිය හෝ සඳහා පමණක් ඉලක්ක කොට ගත්තක් නොව වර්තමාන ජ්විතය තුළදී ම ප්‍රතිඵල අද්දකිය හැකි දහමකි. එම ධර්මය මනා අවධානයෙන් හා ගුද්ධාවෙන් ගුවනට කොට සිත්ති දරා ගෙන තම ජ්විතය තුළින් ක්‍රියාත්මක කළ පමණට මේ ජ්විතය තුළ දී ම එහි ආනිසංස දැක ගත හැකි වේ. සාංදාන්ත්‍රික හා අකාලික වූ දහමක ස්වභාවය එයයි. මානසික දුක් පිඩාවලින් නිදහස් වෙමින් වඩාත් සතුට සැනසුම දියුණු කර ගැනීමට එමගින් හැකියාව ලැබේ.

සැපතට කැමැති බව හා දුකට අකැමැති බව ලොව වෙසෙන මිනිස් නොමිනිස් සියලු සත්වයන්ගේ ඒකායන පැතුමයි. එසේ වුව ද සැප අපේක්ෂාවෙන් සත්වයන් සිදු කරන බොහෝ දී සතුට අහිමිවීමට ම බොහෝ විට හේතු වන අයුරු දැක ගත හැකි ය. නැතහොත් එහි ආස්ථාදය - සතුට අල්ප වන අතර එයින් ජනිත වන ආදිනව බොහෝ ය. මෙබදු තත්ත්වයක් මත ක්‍රමයෙන් වියපත් වෙත් ම ලොව බොහෝ දෙනාගේ සතුට ක්‍රමයෙන් අඩුවන අතර අවසානයෙහි අත්‍යප්‍රිකර ලෙස ජ්විතයෙන් සමුගන්නා අයුරු පැහැදිලි කරුණකි. එම තිසා සැබැෂ ලෙස අප ජ්විත තුළ සතුට වර්ධනය කර ගත හැකිකේ කෙසේද යන්න බුදුදහමෙහි බොහෝ තැන්ති විස්තර කර තිබෙනු දක්නට ලැබේ. එම දේශනා අතර බුද්ධකපායයෙහි (හා සුත්තනිපාතයෙහි) ඇතුළත් මංගල සුත්‍රයෙහි ඇතුළත් කරුණු බෙහෙවින් වැදගත් වේ. එහි සඳහන් කරුණු හැකිතාත් තම ජ්විතය තුළ වර්ධනය කර ගත් පමණට මෙලොව දී ම තම සතුට උපරිම ලෙස වර්ධනය කර ගැනීමට හැකිවේ. එමගින් තමාටත් අන් අයටත් මෙලොවටත් පරලොවටත් සැලසෙන යහපත අපමණ ය.

බොහෝ දෙනා නව වසරක් එළඹුණ විට උපත් දිනයක් පැමිණී විට මෙන් ම සැම උදැසනක ම තමාට මූණගැසෙන අන් අයට සෙත් පැතිම බහුලව සිදු කෙරෙන වාරිතුයකි. මෙත් සිතින් අන් අයට සෙත් පතා ආයිරවාද කිරීම මෙමගින් අපේක්ෂා කෙරේ. බොහෝ විට මෙය වචනයට පමණක් සීමා වී තිබේ. එය සැබැෂ ආයිරවාදයක් - සුහ පැතිමක් බවට පරිවර්තනය කර ගැනීමට හේතුවන මංගල සුත්‍රයේ සඳහන් කරුණු දෙනික ව අප ජ්විතය තුළින් ම ක්‍රියාත්මක කළහොත් මෙම ආයිරවාදය සැබැෂ ම ආයිරවාදයක් බවට පත් වේ. උදැසන අවදි වූ මොහොතේ පටන් රාත්‍රී නින්දට යන මොහොත දක්වා ම එම කරුණු උපරිම ලෙස යමෙකුට අනුගමනය කළ හැකි වුවහොත් එමගින් ලොව උතුම් ආයිරවාදය ලබා ගැනීමට මෙන් ම උපරිම මානසික සුවය සාක්ෂාත් කර ගැනීමට ද එය හේතු වේ. එපමණක් නොව දැනට තමන් අවමංගලා කරුණු වශයෙන් සිතා සිටින මරණය ආදිය මංගල කරුණු බවට පරිවර්තනය කර ගැනීමට ද එමගින් හැකියාව ලැබේ.

වරෙක බුදුරජාණන් වහන්සේ සැබැෂ තුවර දෙවිරම් වැඩා වෙසෙන සමයක එක්තරා දෙවියෙක් රාත්‍රීයෙහි සියලු දෙවිරම් වෙහෙර සිය ආලෝකයෙන් බෛඟුවමින් බුදුරදුන් වෙත පැමිණ වැද එකත් පසෙක හිද ගත්තේ ය. ඉන්පසු එම දෙවියා බුදුරදුන්ට ගාථාවකින් මෙලොස ප්‍රකාශ කළේ ය.

- ‘බහු දේවා මනුස්සා ව මංගලානී අවින්තයු, ආකඩ්මානා සෞජ්‍යානං මැති මංගලමුන්තමෘ.’

යහපත - අහිවෘද්ධිය කැමැති බොහෝ දෙවිමිනිස්සු මංගල කාරණා මොනවාදය සිතුව. එබැවින් යහපත සලසාලන උතුම් මංගල කරුණු දේශනා කළ මැනැවී.

මෙම දෙවියාගේ ආරාධනය වූයේ දෙවිම්නිසුන්ට යහපත සලසාලන මංගල කරුණු මොනවාදීය දේශනා කරන ලෙසයි. එම දෙවියා සියලු දෙවිම්නිසුන් වෙනුවෙන් මෙම ප්‍රශ්නය විමසා සිටියේ ය. මෙහි දී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඉමහත් කරුණාවෙන් දෙවිම්නිසුන්ගේ මෙලොව පරලොව යහපත උදාකරලන උතුම් මංගල කරුණු අනුපිළිවෙළින් දේශනා කළහ.

- ‘අස්ථිනා ව බාලානං පණ්ඩිතානං ව සේවනා, ප්‍රජා ව ප්‍රජනීයානං ඒකං මංගල මූත්‍රතමං.’

1. බාලයන් ඇසුරු නොකිරීම

මංගල කරුණු දේශනා කිරීම ආරම්භ කරමින් පළමු කරුණු ලෙස බුදුරජාණන් වහන්සේ මෙහි දී ඉදිරිපත් කරන්නේ තම මෙලොව පරලොව අහිවෘද්ධිය නසාලන පාප මිතුරන්ගේ ඇසුරින් ඉවත් විය යුතු බවයි. අසත්පුරුෂ ආග්‍රයෙන් තම ජීවිතය අසාර්ථක කර ගත හොත් ඉන් සිදුවන අනර්ථ විභාල ය. භුදේක් මෙලොව ජීවිතයේ අසාර්ථකත්වයට පමණක් නොව පරලොව දුගතිගාමී වීමටත් නිවතින් බැහැර වීමටත් හේතුවන ප්‍රධාන සාධකය පාප මිත් ආග්‍රයයි.එබැවින් තමා පාපයට හෙළන බාලයන් ඇසුරු නොකිරීමට බුදුදහමින් අනුගාසනා කෙරේ.

2. නුවණුත්තන් (පණ්ඩිතයන්) ඇසුරු කිරීම

දෙවන මංගල කරුණු ලෙස බුදුරජාණන් වහන්සේ පෙන්වා දෙන්නේ සත්පුරුෂ ආග්‍රයේ අවශ්‍යතාවයි. එනම් තමාගේ මෙලොව පරලොව අහිවෘද්ධිය පෙන්වා දෙන යහපත් මිතුරන්ගේ ඇසුරයි. නිර්වාණාවබෝධය දක්වා සියලු යහපත් දැ සඳහා කළණ මිතුරන්ගේ ඇසුරින් ලැබෙන උපකාර අනල්ප ය. එබැවින් සමස්ත සම්බුද්‍ය සසුනෙහි ම සාර්ථකත්වය රඳා පවත්නේ කළුණ මිත් ආග්‍රය මත බව බුදුරුදන් අවධාරණය කොට තිබේ.

3. පිදිය යුත්තන් පිදීම

තමාට වඩා සිලයෙන්, තපසින්, වයසින්, ගුණයෙන් වැඩි උතුමන්ට ගරු සැලකිලි දක්වීම උතුම් මංගල කරුණක් වශයෙන් බුදුදහමින් අවධාරණය කෙරේ. ඔවුන්ට ගරු කිරීමෙන් තමාට පිනක් ආයිරවාදයක් සිදුවනවා පමණක් නොව තම නීරෝගීව, විරෝධ්‍යනය මෙන් ම සතුට සඳහා ද එය හේතු වේ. එපමණක් නොව ඔවුන් වෙතින් යහපත් අනුගාසනා ලබා ගැනීමට ද මෙය ඉවහල් වේ.

- ‘පතිරුපදේෂ වාසේ ව ප්‍රබැඩි ව කතපුද්‍යක්දනා, අත්තසම්මාපණිධි ව ඒකං මංගලමූත්‍රතමං.’

4. සුදුසු පෙදෙසක වාසය කිරීම

තමාගේ දෙනික කටයුතු පහසුවෙන් සිදු කර ගැනීමට මෙන් ම විශේෂයෙන් සද්ධර්මය ගුවණය කොට එය පිළිපැදිමට හැකියාව ඇති සාමකාමී බාධක රහිත පරිසරයක වාසය කිරීමට ලැබීම ද මංගල කරුණකි.

5. පෙර පින්කළ බව (පූර්වකාන පූජා මහිමය)

සුගති හටයක අගපසග මනාව පිහිටා උපතක් ලබා තිබේම ද මංගල කරුණකි. තම ජීවිතයේ ආධ්‍යාත්මික ගුණ දහම් සම්පූර්ණ කර ගැනීමේ දී හේතුවන ප්‍රධාන සාධකයක් නම් පෙර පින් ඇති බවයි. අපට අද මෙලෙස සද්ධිරෝග ගුවණය කිරීමට අවස්ථාව ලැබේ ඇත්තේ පෙර පිනෙහි ආනිසංස වශයෙනි.

6. තම සිත මනාව පිහිටුවා ගැනීම

තමාගේ ජීවිතයේ සතුට තීරණය කෙරෙන ප්‍රධාන සාධයක් වන්නේ තම සිත පිරිසිදුව තබා ගැනීමයි. එබැවින් බාහිර දැනු භා පුද්ගලයන් පිළිබඳව අප අවධානය යොමු කරනවාට වඩා වැඩියෙන් තමාගේ සිත පිළිබඳ මනා සිහියෙන් හා නුවණීන් ක්‍රියා කිරීම තම සතුට සැනසුම උදාකර ගැනීමට හේතුවන මංගල කරුණක් වශයෙන් දක්වා තිබේ.

- ‘බාඛාසවිවැක්ද්ව සිජ්පක්ද්ව විනයෝ ව සුසික්බිනෝ, සුභාසිතා ව යා වාචා ඒනා මංගලමුන්තමෘ..’

7. බොහෝ ගාස්තු උගත් බව

මෙලොව ජීවිතයේ සාර්ථකත්වය සඳහා ලෝකය පිළිබඳවත් ඒ ඒ භාජා හා විෂය ධාරා පිළිබඳවත් දැනුවත් බව ලැබේම ද තම යහපත සඳහා අත්‍යවශ්‍ය සාධකයකි. මෙය පුදෙක් තමාගේ වෘත්තීය නිපුණත්වය සඳහා පමණක් නොව ලෝකය හා පුද්ගලයන් ගැන අවබෝධය ලැබේමටත් අන් අයට උපකාරවත්වීමටත් ප්‍රයෝගනවත් වන එබැවින් මංගල කරුණක් වශයෙන් දක්වා තිබේම බොහෝ වැදගත් වේ.

8. බොහෝ ඕල්ප උගත්බව

තම සිරුර මෙහෙයවා කිසියම් ඕල්පයක් පුහුණු වී සිටීම ද තම ජීවිතය සඡ්ල කර ගැනීමටත් එමගින් මෙලොව පරලොව යහපත සඳහා කටයුතු සම්පාදය කර ගැනීමටත් ඉවහල් වේ. මෙහි දී සමාජයට යහපත උදා කළ හැකි ඕල්ප පුහුණු වීම වඩාත් වැදගත් වේ. මෙලෙස ඕල්ප ගාස්තුයන්හි ප්‍රවීණත්වය ලබා සිටීම තම පොරුෂය දියුණු කර ගැනීමට මෙන් ම අහිමානවත් ලෙස සමාජයෙහි ජීවත් වීමට හා මනා ආර්ථික ස්ථාවරත්වයක් පවත්වා ගැනීමට ද හේතු වේ.

9. මැනැවින් හික්මුණු බව

තම සිත, කය, ව්‍යවහාර යන තිදොර මෙහෙයවා ක්‍රියා කිරීමේ දී මනා විනයවත් බවයකින් කටයුතු කිරීම මංගල කරුණක් වශයෙන් සඳහන් වේ. එමෙස ක්‍රියා කිරීම තම මානසික සතුවට හේතු වන්නාක් මෙන් ම අන් අයගේ ගෞරවය විශ්වාසය දිනා ගැනීමට ද උපකාරවත් වේ. එබැවින් තිදොර සංවර්ධන කළේ ගෙවීම උතුම් මංගල කරුණකි.

10. සුභාසිත වචන කතාකිරීම

බොරුම, කේලම, එරුෂේ වචන, හිස්වචන යන මිල්දා වාචාවෙන් වෙන් ව තම හාජාව තමාගේන් අන් අයගේන් යහපත සඳහා හාවිත කිරීම ද මංගල කරුණකි. හාජාව වූ කළී මිනිස් සමාජයේ අභිවෘද්ධිය සඳහා හේතුවන ප්‍රධාන සාධකයි. මෙලොව පුද්ගලයන් අතර සම්බන්ධතා මෙන් ම ලෝක දැනුම් සම්භාරය පරපුරුණ් පරපුරට දායාද වන්නේ හාජා මාධ්‍යයෙනි. එබැවින් එය නිවැරදි මෙන් ම විශ්වසනීය ව්‍යවක් වීම සමාජ ප්‍රගමනයට අත්‍යවශ්‍ය කරුණකි. කිසියම් වචනයක් සුභාසිතයක් වන්නේ එම වචනයෙන් තමාගේ මෙලොව පරලොව ජීවිතයට යහපත් මෙන් ම සසර දුකින් නිදහස්වීමට හේතුවන අනුශාසනා එම වචන තුළ අන්තර්ගත වීම තුළිනි.

- මාතාඩිතුලපටියානා ප්‍රත්තදාරස්ස සඩිගහෝ, අනාකුලා ව කම්මන්තා ඒත්‍ය මංගලමුන්තම්.

11. මවිපියන්ට උපස්ථාන කිරීම

තමා මෙලොවට බිහිකොට තමාට මේ ලෝකයේ එලිය පෙන්වා ලෙසින් දහඹියෙන් කිරෙන් දහමින් දැනුමින් තමාව පෝෂණය කළ තමාට මුල් ගුරුවරුන් වූ තම දෙමාපියන්ට ශක්ති පමණින් උපස්ථාන කිරීම උතුම මංගල කරුණකි. එමගින් තමාට මෙලොවදී ම උසස් ආයිර්වාදයක් ලැබෙන අතර තමා මහලු වූ කළේ ද අන් අයගේ උපස්ථාන ලැබීමට දිවියඩමලේදතිය වශයෙන් හේතුවන පිනක් ද වනු ඇති. තව ද දෙමාපියන්ට උපස්ථාන කිරීම පරලොව සුගතිගාමී වීමට තරම් හේතුවන උසස් පිනක් වශයෙන් ද සඳහන් වේ. ලොව වෙසෙන ගුණදහම් අගයන සියලු සත්පුරුෂ උතුමේ දෙමාපියන්ට උපස්ථාන කිරීම උතුම ගුණයක් ලෙස සලකති.

12. අණුදුරුවන්ට සංග්‍රහ කිරීම

තමාට සිටින අණු (නැතහොත් ස්වාමි පුරුෂයන්) දුරුවන්ට සංග්‍රහ කිරීම ද තමාගේ සතුට සැනසුම වර්ධනය වන උතුම මංගල කරුණකි. ගැහැස්පි සමාජයේ මූලික සමාජ ඒකකය පවුලයි. එම පවුල සාර්ථක වූ පමණට ගම, රට, ජාතිය, ලෝකය ද සාර්ථකත්වයට පත් වේ. එබැවින් පවුල නමැති මූලික සමාජ ඒකකය තුළ සාමය, සතුට, අධ්‍යාපනය ආදිය දියුණු වන්නේ එහි සිටින දෙමාපියන් හා දුරුවන් ඔවුනෙනාවුන්ගේ යුතුකම් මැනැවින් ඉටු කර ගැනීමේ දී ය. එහි ලා ගැහමුලිකයා වන මව හෝ පියා නැතහොත් දෙදෙනා ම තමාට නියමිත යුතුකම් හා වගකීම මැනැවින් හඳුනා ගෙන ක්‍රියා කිරීමෙන් පවුල් ජීවිතය සාර්ථක වන අතර එම ආදර්ශය සමාජයේ අනෙක් ඒකකයන්හි සාර්ථකත්වයට ද සාපුරුව ඉවහල් වේ. මේ අදාළ කරුණු සිගාලෝවාද සුතුයෙහි වැඩි දුරටත් දක්නට ලැබේ.

13. නිවැරදි වෘත්තීය කටයුතු

ජීවත්වීම සඳහා සිදු කරන රැකිරීම්, ව්‍යාපාර, වෘත්තීය කටයුතු දැනැම් ව සිදු කිරීම ද මංගල කරුණකි. ජීවත්වීම අපගේ මූලික අභිලාභය වුව ද එය අදාළැම් මගින් ඉවත් ව ගොවිතැන, දැනැම් ව්‍යාපාර, රාජ්‍ය සේවය ආදි දැනැම් ක්‍රමයකට පවත්වා ගැනීම මෙලොව ජීවිතයේ සාර්ථකත්වයට මෙන් ම පරලොව සුගති පරායන වීමට ද හේතුවන බැවින් මංගල කාරණයක් වශයෙන් දක්වා තිබේ.

- දානා ව ඔම්මෙලටයා ව ක්‍රියාකාරකාන්දේ සඩහා ඇත්තේ, අනව්‍යානී කම්මානී ඒකා මෝගලුම්තම්.

14. දන්දීම

තමා සතු කාලය, දනය, ගුමය අන් අයගේ යහපත වෙනුවෙන් නිර්ලෝචිත හා නිශ්චරණාධ්‍යාගයෙන් දන්දීම ජීවිතයට ආයිරවාදයක් වන මෝගල කරුණකි. දන්දීම කවදීන් ලොව සත්පුරුෂ උතුමන් අයය කරන මුලික ගුණාංගකයි. දන්දීම තමාට යහපත් ක්‍රියාකාරකාන්දේ ඇසුර ලැබේමටත් ධර්මය වෙත යොමු වීමටත් හේතු වේ. පුදෙක් ආමිස දානය පමණක් නොව අහය දානය හා ධර්ම දානය ද සම්පූර්ණ කර ගැනීමෙන් තම ජීවිතයේ වඩා වඩාත් සතුව සැනසුම උදාකර ගත හැකි ය.

15. ධර්මානුකුල ජීවිතයක් ගත කිරීම

දානාදී දස පුණුෂ්‍යාක්‍රියා සිදු කරමින් දස කුසල දහමිනි යෙදෙමින් දැනැම් ජීවිතයක් ගත කිරීම ද මෝගල කරුණකි. එමගින් තම කුසලය ගක්තිමත් වී ජීවිතයට මහත් ආයිරවාදයක් සැලසේ.

16. ක්‍රියාත්මක සංග්‍රහ කිරීම

පුදෙක් තම මධ්‍යියන්ට දරුවන්ට පමණක් නොව සෙසු ක්‍රියාත්මක විට සංග්‍රහ කිරීමෙන් ඔවුන් අතර සම්ඟය දියුණු කර ගැනීමටත් ඔවුනාවුන් අතර මනා සම්බන්ධතාවක් පවත්වා ගැනීමටත් ඉවහල් වන බැවින් ක්‍රියාත්මක සැලකීම මෝගල කරුණක් වශයෙන් දක්වා තිබේ. පුදෙක් තම ක්‍රියාත්මක හෝතික දෙයින් උපකාර කිරීම පමණක් නොව ඔවුන් සමග එකට දානාදී පින්කම් කිරීමෙන් ඔවුන්ගේ සිතෙහි පින - සතුව - කුසලය දියුණු කරලීමටත් ඔවුන්ගේ පරලොව ජීවිතයේ පුගෙනිය ස්ථාවර කරලීමටත් හැකියාව ලැබේ. මෙය උතුම් මෝගල කරුණකි.

17. නිවැරදි ක්‍රියා කිරීම

ජීවත් වන කාලයෙහි තම කායික වාචික ක්‍රියා නිවැරදිව මනාව පවත්වා ගනිමින් සිල්සමාදන් වීම ආදි කටයුතු සිදුකිරීම ද මෝගල කරුණකි. සිතෙහි සතුව සැනසුම දියුණු වන අයුරින් සිල, හාවනාවන්හි තියැලීමෙන් තම පින කුසලය දියුණු වීමෙන් යහපත වර්ධනය වන බැවින් එය මෝගල කරුණක් වශයෙන් දක්වා තිබේ.

- ආරති විරති පාපා මේජ්‍යානා ව සක්‍රියාලෝග්‍රයෝ, අජ්පමාදයෝ ව ඔම්මෙසු ඒකා මෝගලුම්තම්.

18. පාපයන්ගෙන් දුරුවීම

ප්‍රාණසාතාදී දස අකුසලයන්ගෙන් වෙන් වෙමින් අකුසලයෙන් දුරුව කළේගත කිරීම ද උතුම් මෝගල කරුණක් වශයෙන් දක්වා තිබේ.

19. මත්පැන් පානයෙන් දුරුවීම

මෙලොව අසාර්ථකත්වයට රෝගයන්ට හා අපකිර්තියට පමුණුවන පරලොවදී දුගෙනිගාමීවීමට හේතුවන ප්‍රමාදයට හා මදයට හේතුවන මත්වතුරින් දුරු ව කළේගත කිරීම උතුම් මෝගල කරුණකි.

20 ධරුමයෙහි අප්‍රමාදීව යොදීම

තමන් ලද වාසනාවන්ත මිනිස්හවය හා දුර්ලහ බුද්ධේඛ්පාදයෙන් ප්‍රයෝගන ගනිමින් ජරාව හා මරණයට පත්වීමට පෙර තමන් ලද මෙම වටිනා මොහොත ගිලිගිමට කළින් පටිච්ච සමුප්පාදය හා තිලක්ෂණ පිළිබඳ අවබෝධයෙන් නොප්‍රමාව සිල, සමාධි, පංක්‍රෑණා යන ත්‍රිවිධ ශික්ෂාවන්හි හැසිරීම මංගල කරුණකි.

- ගාරවේ ව නිවාතෝ ව සන්තුවියේ ව කතක්කුතා, කාලේන ධම්මසවණ ඒත් මංගලමුත්තම්.

21. ගරුකළ යුත්තන්ට ගරුකිරීම

සිලයෙන් ගුණයෙන් වයසින් තමන්ට වඩා උසස් ගරුකළ යුතු අයට නිසි ගොරවය දැක්වීම ද උතුම මංගල කරුණකි. ඩුඩුක් සිලයෙන් ගුණයෙන් තපසින් පමණක් නොව ඇතැම් විට තනතුරෙන් උසස් ආයතන ප්‍රධානීන් රාජ්‍ය නායකයින් වැන්නවුත්ට නිසි ගොරවය කිරීම අවශ්‍ය වේ. එය සමාජ ප්‍රගමනයට උපකාරයක් වන අතර තම අහිවෘද්ධීය සුබසේත සැලසෙන සතුට හේතුවන කරුණක් ද වේ.

22. මානය දුරු කිරීම-අනතිමානීබව

තමන් ලද අධ්‍යාපනය, ධනය, කුලවත් බව, රුපය, කටහඩ ආදි කරුණු පදනම් කරගෙන අන් අයට පහත නොහොතා ආච්‍රිතිවා නොවී මානයක් දුරුකොට වාසය කිරීම මංගල කරුණකි. මාන්නාධිකව වාසය තම සිතෙහි සතුට අහිමිවීමට කරුණක් වන අතර සිතට අසහනය දුක එළඹීමට ද හේතු වන්නකි. එබැවින් අනතිමානීව වාසය කිරීම තමාට ආයිරවාදයකි, මංගලායකි.

23. ලද දෙයින් සතුවුවීම

දැනට තමන් ලබා ඇති ධනය, අධ්‍යාපනය, රුප සම්පත්තිය, බලය ආදි කරුණු පිළිබඳව සතුවින් කළ ගත කිරීම මංගල කරුණකි. වර්තමානයෙහි සතුවින් කළ ගත කිරීම මෙමගින් අවධාරණය කෙරේ.

24. කළගුණ සැලකීම

තමන්ට උද්ධි උපකාර කළ දෙමාජියන්, ගුරුවරුන්, යාතින් ආදි අයට තම ගක්ති ප්‍රමාණයෙන් කළගුණ සැලකීම සිතෙහි සතුට කුසලය දියුණුවීමට හේතුවන කරුණක් බැවින් මංගල කරුණක් ලෙස දක්වා තිබේ. ලොව පවත්නා සියලු යහපත් ක්‍රියා කළගුණ සැලකීම මත පදනම් ව ඇති බව බුදුදහමේ අනුගාසනයයි (කේවලාහෙසා හික්බලේ සම්පූර්ණතාවෙන් යදිදී කතක්කුතා කතවේදි). එබැවින් යමෙකු යහගුණයෙන් දියුණු වෙත් ම ඔහු තුළ කාතවේදී බව ද කුමයෙන් වර්ධනය වනු ඇතේ.

25. සුළුසු කළේහි ධරුමගුවණය

යමෙකුගේ මානසික සතුට තීරණය කෙරෙන ප්‍රධාන සාධකය නම් වින්ත පාරිගුද්ධීය හෙවත් සිතෙහි පිරිසිදු බවයි. එනම් ආධ්‍යාත්මික දියුණුවවයි. මෙම ආධ්‍යාත්මික දියුණු වර්ධනය වීමට ධරුමගුවණයට කිරීම යාම් ලෙස බලපාන කරුණකි. එබැවින් තම ආධ්‍යාත්මික ගමන් මග පැහැදිලි කෙරෙන රීට අනුගාසනා කෙරෙන ධරුමය හැකිතාක් ගුවණය කළ යුතුව තිබේ. එමගින් දුකින් නිදහස් වන මාවත අවබෝධ කර ගැනීමටත් ඒ අනුව ක්‍රියා කිරීමටත් අවස්ථාව සැලසේ.

- බන්තී ව සෝචනයේ සම්බන්ධ දස්සනා, කාලේන බම්මසාකච්ඡා ඒත්ත මෙහෙමුත්තම්.

26. ඉවසීම

අසේ, කන්, නාසාදි ඉන්දිය සිසේසේ තමන් අකැමැති අරමුණු තමන් වෙත පැමිණීමේ දී ඉවසීමෙන් කළ ගත කිරීම මෙහෙම මෙහෙම කරුණකි. ඒ අතර කුසගින්න, ඩිත - උෂණාදිය, අන් අයගේ නින්දා - අපහාස, මැසි මදුරු උවදුරු යනාදිය ඉවසීමට පුරුෂ තු පමණට තම සිතට සහනය ලැබෙන අතර ආධ්‍යාත්මික ගමන් මගෙහි ඉදිරියට යාමට ද මෙය බෙහෙවින් උපකාරවත් වේ.

27. සුවවබව

අන් අය යමක් ප්‍රකාශ කිරීමේ දී සාවධානව ඇහුමිකන් දීම යහපත් ගුණාගයක් මෙන් ම මෙහෙම කරුණක් ද වේ. මෙය පුදෙක් කිකරු බව නොව මනා තුවණීන් යුතුව අන් කියන දී ගුවණය කිරීමේ ගුණයයි. තම ආධ්‍යාත්මික ජීවිතයට මග පෙන්වන සද්ධරුමය ගුවණය කිරීමට අවස්ථාව ලැබෙන්නේ මෙම සුවවබව නමැති ගුණය ඇති විටයි.

28. ගුමණයන් වහන්සේලා දැකීම

සිල්ගුණ සපිරි උතුමන්ගේ දැකීම උතුම උතුම මෙහෙම කරුණකි. එමගින් එක් අතකින් තම සිතෙහි ප්‍රසාදය දියුණු වන අතර අනෙක් අතින් උතුමන්සේලාට පූද පූජා පවත්වා කුසල් සිදු කර ගැනීමටත් උතුමන්සේලා වෙතින් සද්ධරුමය ගුවණය කිරීමටත් අවස්ථාව උදාවේ.

29. සුපුසු කළේ ධරුමගුවණය

තම ජීවිතයට සතුට සැනසුම ඇතිකරලීමට හේතුවන දහැමි කරාවන්හි යෙදීම මෙහෙම කරුණකි. එමගින් තම සීල, සමාධි සපුරා පූජාව දියුණු කොට අවිද්‍යාව තසා කෙලෙස් ප්‍රහිණ කිරීමට අවස්ථාව උදාවේ.

- තපෝ ව බුහුම්වරියක්ට් අරියසවිවානදස්සනා, නිබ්ඩාණසවිජිකිරියා ව ඒත්ත මෙහෙමුත්තම්.
-

30. තපස

තපස හෙවත් සිල්වත බව මෙහෙම කරුණකි. කායික වාචික සංවරයෙන් යුතු සිල්වත් ජීවිතයක් ගත කිරීම මෙමගින් අපේක්ෂා කෙරේ. තම සිරුර දිරාපත් වන තුරු ම සිල්වත් ජීවිතයක් ගත කිරීම බුදුදහම්න් අවධාරණය කෙරේ.

31. බුහුම්වර්යාව

කාමහෝගි ජීවිතයෙන් වෙන් ව බුහුම්වර් ජීවිතයක් ගත කිරීම මෙහෙම කරුණකි. මෙලෙස බණ්ඩර ජීවිතයක් ගත කිරීම මිනිස් සිරුරක් දරා බුහුම්යකු ලෙස වාසය කිරීමක් වශයෙන් සඳහන් ව තිබේ. මෙය උතුම ගුෂ්ඨ ජීවිතයක් ලෙස ලොව සත්පුරුෂයන් විසින් අගය කරනු ලැබ තිබේ.

32. වතුරාර්ය සත්‍යය දැකීම

දුකෙහි හටගැනීම හා නිරෝධය පදනම් කොටගත් දුක්ක්, සමුද්‍ය, නිරෝධ, මාර්ග යන වතුරාර්ය සත්‍යය පිළිබඳ අවබෝධය ලැබීම මෙහෙම කරුණකි.

33. නිරවාණය සාක්ෂාත් කිරීම

ලෝහ, ද්‍රව්‍ය, අවිද්‍යා යන ත්‍රිවිධ අකුසල මූල සම්පූර්ණයෙන් ප්‍රහිණ කිරීම වගයෙන් දස සංයෝජනයන්ගෙන් සිත සපුරා නිදහස් කොට නිරවාණාවබෝධය සාක්ෂාත් කිරීම ද උතුම් මංගල කරුණකි.

- ප්‍රවිධස්ස ලෝකධම්මේහි එත්තං යස්ස න කම්පති, අසෝකා විරජ බේම් ඒත්ත මංගලමුන්තම්.

34. අවලෝ දහමින් කම්පා නොවීම

ලාභ, අලාභ, යස, අයස, නින්දා, ප්‍රසංසා, සැප, දුක් යන කරුණු හමුවෙහි නොසැලී සිටීම ද උතුම් මංගල කරුණකි. මෙම අන්තවලට නොවැරී හැකිතාක් උපේක්ෂා සහගතව වාසය කිරීමට හැකියාව ලැබෙන්නේ ධර්මය උපරිම ලෙස තම ජ්විතයට සම්බන්ධ කොට වාසය කිරීමෙනි. ඒ අනුව ස්කන්ධ පෘතුවේ නිරතුරුව සිදුවන සමුදය (හටගැනීම) හා නිරෝධය (නැතිවීම) හැකිතාක් තුවණීන් දැකීමට සමත් වුවහොත් එපමණට අනිත්‍ය දුක්ඛ අනාත්ම යන ත්‍රිලක්ෂය ප්‍රකට වී දුකින් නිදහස් වීමට අවස්ථාව උදාවේ. තවද ගෝක නොකිරීම, කෙලෙසුන්ගෙන් තොරවීම, විමුක්තියට පත්වීම ආදි කරුණු ද මංගල කරුණු වගයෙන් දක්වා තිබේ.

- ඒතාදිසානී කන්‍යාන සබඩ්‍යමපරාජ්‍යා, සබඩ්‍ය සොත්‍රී ගව්නන්ති තං තේස්ං මංගලමුන්තම්.

ඉහත සඳහන් කරුණු සියල්ල සම්පූර්ණ කිරීමෙන් සියලු තැන්හි අපරාජ්‍යව සිටියාහු සියලු තැන්හි යහපතට පත්වෙන් ද එය මුළුනට උතුම් මංගලයකි.

මංගල සූත්‍රයේ ඇතුළු කරුණුවල පවත්නා විශේෂත්වය නම් සාමාන්‍ය ලොකික මංගල කාරණාවේ පටන් උතුම් තිබන දක්වා ම අනුපිළිවෙළින් කරුණු සඳහන් කොට තිබේමයි. ඒ අනුව උපස ම මංගල කරුණු වගයෙන් නිරවාණාවබෝධය දක්වා තිබේ පූවගේෂී කාරණාවකි. මෙලෙස මංගල කරුණු සපුරා ගත් තැනැත්තාගේ මරණය ද මංගලයක් බවට පත් කර ගැනීමේ හැකියාව පවතී. බුදුරජාණන් වහන්සේගේ පරිනිර්වාණය පවා උන් වහන්සේට මංගල කරුණක් වූයේ එබැවුනි. මෙබඳ තත්ත්වයක් මත බුදුදහමින් අපට අනුගාසනා කරන්නේ ජ්විතයේ හැකිතාක් ඉහත කරුණු සපුරා ගෙන මංගල කරුණුවලින් පිරි ජ්විතයක් ගත කොට අවසන් නෙත් දෙක පියවීම පවා මංගලයක් බවට පත් කර ගැනීමටයි. ඒ සඳහා අප සැම අප්‍රමාදීව ධර්ම තුළ හැකිරෝමු.

ඔබ සැමට තෙරුවන් සරණය !